

Соддагии ислом ва азамати Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам

وضوح الإسلام وعظمة محمد صلى الله عليه وسلم

[Тоҷики – Tajiki – طاجيكية]

Таҳияи: Абдуссатори Ҳомид

2009 - 1430

islamhouse.com

وضوح الإسلام وعظمة محمد صلى الله عليه

وسلم

« باللغة الطاجيكية »

إعداد : عبد الستار حميد

2009 - 1430

islamhouse.com

Соддагии ислом ва азамати Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам

Ба қалами устоди амрикоӣ, мудири мачаллаи

" Шахсияти родиёи " Доналд Ригёл

Авомил аз ҷиҳати зиёде маро ба сӯи ислом ҷазб кард, ки баъзе аз онҳо чунон ошкор аст, ки наметавон дар онҳо шак ва тардид кард ва баъзе дигарро боисти дар ботину аъмоқи рӯҳи одами ҷустуҷӯ намуд.

Ҳангоме, ки дар бораи ислом ба Қуръон ва сураи Муҳаммад бинни Абдуллоҳ мурочиа кардем, ҷиҳате афкорамро ба худ ҷалб кард. Соддагии ислом ва суҳулати (осони) он. Ақидаи ислом напечидаги дорад ва на мубҳам аст, балки як имони соддае аст, ки аз роҳи ақл ва диққат дар низоми офариниш, барои инсон ҳосил мешавад ва риояти ҳамин ду чиз қатъан одамиро ба офаридагори доно ва тавоно мӯъмин месозад.

Ҳангоме, ки Худоро шинохти ва ба вучудаш имон оварди, ислом ба ту таълим медиҳад, ки

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ ﴿١٦﴾ ق: ١٦

" Худо аз рағи гардан ба инсон наздиктар аст "

сураи "Қоф" ояи 16

Ва низ дар мақоми муаррифии хеш чунин мегуяд :

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴾ البقرة: ١٨٦

"Ҳаргоҳ бандагонам аз ту дар бораам суол кунанд, ман ба онҳо наздикам ва дуъои дуъокунандагонро мустаҷоб мекунам". сураи "Бақара" ояи 186.

Бинобар ин дар оини ислом миёни Худо ва бандагонаш на воситае лозим аст ва на барои пазириши тавба ва анҷоми ибодат вучуди коҳин ва ё маркази муайяне зарурат дорад.

Худованд мефармояд:

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴾ البقرة: ١١٥

" Машрику мағриб моли Худо аст, ҳар су руй андозед,Худо дар ҳамон сў аст."сураи "Бақара" ояи 115.

Рафторе, ки ислом ба муҳолифини худ, чи дар ҳоли сулҳ ва чи дар ҳоли ҷанг, чи бо яҳуд ва чи бо насронихо карда ва нарми ва бузургворие, ки дар ҳаққи онон намуда аст, ончунон шигифтовар ва қобили таҳсин аст, ки беихтиёр маро шефтаи худ сохта аст.

Дар тамоми аҳкоми ислом ва дар ҳамаи дастурҳои он, ҷанбаҳои инсонии он ошкор аст. Ҳамаи мардум бо тамоми ихтилофоте, ки дар баҳраманди аз мазохири

зиндаги доранд, дар пешгоҳи Худо баробаранд. Ҳеч кас ба хоҳири сарват ё наҷод ё ранг ба дигаре бартари надорад, танҳо бартари ва фазилат дар сояи шоистаги ва парҳезгори аст.

Худованд мефармояд:

قَالَ تَعَالَى: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَفْضَلُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ الحجرات: ١٣

"Эй мардум ҳар оина офаридем шуморо аз мард ва зан ва сохтем шуморо ҷамоъатҳо ва қабилаҳо то бо якдигар шиносо шавед ҳар оина беҳтарини шумо назди Парвардигор парҳезгортарини шумост ҳар оина Худо донову хабар дор аст"

Афроди сарватманд бояд ҳуқуқу воҷиби моли худро ба фақирҳо ва бенавоён бипардозанд.

Ислом на танҳо пайравони худро аз ҳамгоми бо қорвони тамаддун ва пешрафт бознамедорад, балки ба онон фармон медиҳад аз роҳҳои ақли бо қорвони таракқи ва фарҳанг ҳамӯханг гарданд.

Ислом баҳраманди ва мазоҳири зиндагиро ҳаром намедонад.

Худованд мефармояд:

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا ﴿٧٧﴾ القصص: ٧٧

"Ончи ки марбут ба охират аст, бигир, вале

бахраатро аз мазохири зиндагии ин ҷаҳон фаромӯш мақун" сураи "Қасас" ояи 77.

Худованд боз мефармояд:

﴿ قَالَ تَعَالَى: ﴿ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ ۖ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ﴾ ﴿ ٣٢ ﴾﴾
الأعراف: ٣٢

"Бигӯ, (эй Паёмбар), чи касе зинатҳои Худоро, ки барои бандагонаш офарида, ҳаром карда аст? ва аз рӯзиҳои покиза ва ҳалол манъ кардааст?" сураи "Аъроф" ояи 32

Бисёре аз соддагиҳо ва хубиҳои ислом, чи дар қисмати ақоид ва ибодат ва чи қисмати муомилот ва ғайра, ки феълан бароям мақдур (имконпазир) нест ҳамаи онҳоро бишмурам, боис гардид, ки ман ба ислом мӯътақид гардам.

Ончи ки сазовор аст, гуфторамро ба он хатм кунам, ҳамон тавачҷӯҳ ба азамати Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам аст. Ҳар касе, ки сират ва таърихи ўро чи дар мақоми даъват ва чи аз лиҳози шахсияти рӯҳи ва чи дар ҳоли чиҳод ва майдони ҷанг мутолиъа кунад, ногузир эътироф хоҳад кард, ки Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам хотами пайғамбарон ва дини ў беҳтарини адён аст.

Ва ба унвони табрик, номамо ба номи гиروми мубораки он ҳазрат "Муҳаммад ибни Абдуллоҳ" табдил намуда, аз Худо тавфиқи бештар масъалат менамоям.

Аз китоби "Чаро мусулмон шудам"